

Eigen Haard wil alleenstaande vrouw uit woning zetten na een burencnflict waar zij ten onrechte de schuld van krijgt. Vervolgens gaat Eigen Haard de woning verkopen.

Het is een Kafka-achtig verhaal dat zich afspeelt in de Diamantbuurt in de Jan Lievensstraat, waar sociale woningen staan waarvoor Eigen Haard rond deze tijd een splitsingsvergunning krijgt. In een van die woningen woont sinds een jaar of tien een alleenstaande vrouw. Ze woonde er een jaar of twee toen ze nieuwe benedenburen kreeg, engels sprekende popmuzikanten, die in de kleine gehorige woning veel kabaal maakten en veel rommel in het trappenhuis en in de tuin maakten. Er was ook sprake van drugsgebruik. Ze klaagde er over bij de politie en Eigen Haard, maar de politie deed niet veel en Eigen Haard helemaal niets. Ook niet toen andere omwonenden die klachten met diverse brieven ondersteunden

Haar benedenburen waren overigens illegale onderhuurders van een huurder die er zelf niet eens heeft gewoond. Toen Eigen Haard daarover ingelicht werd deed deze er ook niets aan. Toen de huurder, ook popmuzikant, er zelf ging wonen, maakt die ook veel lawaai en rommel. Je kunt op www.cultuurweb.be een zien hoeveel lawaai dat maakt op een kleine woning, waar hij nota bene met zijn vrouw en kinderen woont. Op de site worden muziekkuitvoeringen in de woningen aangeboden van maandag tot zondag!

Het conflict liep hoog op en omdat zij een emotionele en impulsieve Amsterdamse vrouw met het hart op de tong is, werd het nog extra heftig. Vaak belde ze de politie en dat deden de burens bepaald moment ook. Wat die allemaal voor verhalen ophingen is pas goed duidelijk geworden toen diverse brieven bij de rechtszaak boven water kwamen. Haar burens waren geraffineerder. Ze benaderden de instanties en stelden haar voor als een gemeen, gevaarlijk en gestoord wijf. Dat werd geloofd en Meldpunt Zorg Overlast en de GG&GD namen die lezing voor waar aan. Zij was niet erg gediend dat ze door die instanties lastig gevallen werd en werkte uiteraard niet zo goed mee, hetgeen haar weer verweten werd.

Het meest bedenkelijke was een politierapport dat op de zitting van het kort geding op 2 november overhandigd werd aan de rechter. Dat had de rechter eigenlijk niet mogen accepteren, omdat de advocaat dat niet heeft kunnen inzien. De rechter kreeg dat rapport van de plaatsvervangend wijkagent. Zo'n rapport mag nooit in handen van een particulier gegeven worden, maar de wijkagent vond dat hier het politiebelaang mee was gemoeid. Het principe van hoor en weder hoor is hier zwaar geschonden.

Het politierapport is overduidelijk zeer partijdig en stigmatiserend. Mevrouw wordt stelselmatig als OV (overlastveroorzaker) aangeduid, terwijl zij juist klaagt over overlast van haar burens. Die burens worden dus steeds geloofd en zij niet. Dit rapport beschrijft de situatie sinds 1998. Over de periode 1998-2004 volstaat de wijkagent met de opmerking dat er wel 30 meldingen zijn en dat er uit zou blijken dat er sprake zou zijn van onaangepast en dreigend gedrag van haar. Hij vermeldt echter niet dat 22 klachten van haar zijn en suggereert daarmee dat die klachten van haar burens zijn. Uit het rapport blijkt dat de behalve een incident in 2006 alle incidenten na 2004 vanaf april 2007 spelen toen de situatie begon te escaleren.

Uit het rapport blijkt ook dat de agent persoonlijk zeer actief is geweest om haar het huis te krijgen. Hij spoort haar burens aan om aangiftes te doen en vervolgens het Meldpunt Zorg en Overlast en Eigen Haard tot procedures die tot ontruiming moeten leiden. Met succes, want er kwam een bodemprocedure voor ontruiming met de waarschuwing, dat wanneer er nog een overlastincident zou zijn, er een kort geding zou worden aangespannen voor directe ontruiming. Er is inmiddels een klacht tegen de agent ingediend.

Dat incident kwam er, want toen de dagvaarding in haar bus viel was ze zeer boos en haar vriend nog bozer omdat dit haar aangedaan wordt. Hij zou wel eens met die buurman gaan praten, maar die wilde niet open doen, waarop hij een paar keer tegen de deur bonkte. De politie kwam er bij en de buurman beweerde dat de deur beschadigd was, dit terwijl getuigen constateerden dat dit niet het geval was en er zelfs foto's van gemaakt hebben. Maar de buurman werd dus wel geloofd.

Dit incident werd dus aangevoerd voor een kort geding, terwijl het niet die mevrouw was die tegen de deurschopte! Maar zij kreeg wel meer de schuld van dingen die zij niet deed. Het meest schandalige was wel dat Eigen Haard een "triest dieptepunt" aanvoerde. Er zou een steekpartij op haar woning hebben plaats gevonden. Die steekpartij heeft dus nooit plaats gevonden! Er was een strubbeling geweest waarbij ze haar nagel scheurde en er wat bloedvlekjes op de trap kwamen. De burens kwamen met een opgeklopt verhaal dat er een steekpartij in haar woning was en dat de trap helemaal onder het bloed zat, die ze direct hebben schoon gemaakt. (.....) Eigen Haard nam dat verhaal klakkeloos over, alsof je voor zo'n verhaal geen juridisch bewijs nodig hebt. Dit is een geval van ernstige laster volgens het wetboek van strafrecht.

De uitslag van het kort geding was op 15 november. Mede door het feit dat zij overvallen werd door dit kort geding en de advocaat zich daar niet goed op kon voorbereiden en vooral door het feit dat er plotseling een dubieus politierapport overhandigd werd aan de rechter waar de advocaat helemaal niets van wist. De advocaat gaat nu een executie kort geding en hoger beroep aantekenen. Het drama is ook dat zij een minimum inkomen heeft en natuurlijk juridisch kosten moet betalen. Zelfs als zij wint ligt er nog een rekening en komt zij waarschijnlijk op huurachterstand. Zelfs dan kan Eigen Haard misschien iets in handen hebben voor een huisuitzetting.

Toen de zaak bekend werd, kreeg zij steeds meer steun in de buurt. Bij het kort geding werden een aantal geschreven brieven van omwonenden overlegd, die het voor haar opnamen. Maar de rechter keek daar amper naar blijkt uit het vonnis. Er zijn nu zo'n twintig geschreven verklaringen van buurtbewoners binnengekomen, die het voor haar opnemen. Het blijkt dat zij veel sociale contacten in de buurt heeft en dat de mensen haar een aardige spontane vrouw vinden. Er tekent zich een steeds grotere verontwaardiging in de buurt af over deze laffe samenspanning tegen haar.

Zeer opmerkelijk is het dat zij door haar beneden- en naaste buurman die tegen haar samenspannen stelselmatig uitgemaakt wordt voor racist. Zij heeft juist goede contacten met allochtonen van allerlei afkomst in de buurt en haar Afrikaanse bovenburen hebben zelfs een steunverklaring voor haar geschreven! Eigenlijk heeft ze alleen die twee buurmannen tegen haar. De rest van de burens en buurtbewoners trekken juist partij voor haar.

Het is een sociaal drama. Een alleenstaande vrouw die klaagt over overlast door haar burens krijgt door samenspanning van haar burens, die bij de instanties lobbyen de schuld. Zij wordt gemangeld door de instanties die duidelijk niet competent en zelfs ter kwader trouw werken. Een typisch Kafka-verhaal. Ze dreigt nu haar woning uitgezet te worden. Waar moet ze heen? Hoe kan ze alles betalen? Kan e deze stresssituatie nog wel aan?

Ze verdient nu steun van eerlijke, goedwillende en actieve mensen met rechtvaardigheidsgevoel.

Tenslotte: Eigen Haard heeft er belang bij om zoveel mogelijk huurders uit de woningen in de Diamantbuurt te krijgen, want ze kunnen dan de woningen met flinke winst verkopen. Woningen in de Pijp hebben een vrij hoge marktwaarde. Dan kan de Diamantbuurt ook veryuppen.

20 november, Harry Rijpkema, 020-6712432, h.rijpkema2@kpnplanet.nl

Het verhaal is wat uitvoeriger te lezen op de site www.gedwongenverhuizen.nl